

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

6 Et cum iterum introducit Primogenitum in orbem terrarum, dicit, Et adorent eum omnes Angeli Dei.

7 Et ad Angelos quidem dicit, Qui facit Angelos suos, spiritus: & ministros suos, flammam ignis.

8 Ad Filium autem, Thronus tuus Deus in seculum seculi: virga æquitatis, virga regni tui.

9 Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem, propterea vixit te Deus, Deus tuus oleo exultationis præ participibus tuis.

10 Et, Tu in principio Domine tetra fundasti, & opera manuum tuarum sunt cæli.

11 Ipsi peribunt, tu autem permanebis: & omnes vestimentum veterascunt.

12 Et velut amictum mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.

13 Ad quem autem Angelorum dixit aliquando, Sede à dextris meis, Quoadusque ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum?

14 Nonne omnes sunt administratorij spiritus, in ministerium missi propter eos, qui hæreditatem capiunt salutis?

CAP. II.

1 Propterea abundantius oportet observare nos ea quæ audivimus, ne forte peffluamus.

adorent ut eum dicit in mundum primogenitum inducit cum attendit
מב דין אמתו דמעל כוכרא לעלמא אמר דלה נסגרו
qui facit dicit sic autem Angelis de Dei Angelis
מלאכא דאלהא: על מלאכא דין הכנא אמר דעבד
autem filio de vrentem ignem & ministros suos spiritus Angelos
על ברא דין
credum sceptrum seculorum in seculum o Deus tuus quia ceteros dicit
מב דמוסר דילך אלהא לעלם עלמין שכטא פשיטא
propter iniquitatem & odisti iustitiam dilexisti
מלאכא דמלכותך: רחמת כאנותא וסנית עולא מטל
præ excellenter lætitæ oleo Deus tuus Deus vixit te
הא משחך אלהא אלהך משחך דחרותא יתיר מן
tertz fundamenta ipsius posuisti principio à tu & rursum coloribus
דמין: ותות את מן ברישית סמת שתאסיה דארעא
es stans & tu præteribunt ipsi sunt manû tuarum opus & cæli
דמין נבך אודיך אנון: הנון עברין ואנת קים את
eos involues amictum & tanquam veterascunt vestimentis sunt & cetera
מלכותך נחתא נבלון: ואיך תכסיתא תעוף אנון
deficient non & anni tui es exilens sicut & tu mutabuntur ipsi
מלכותך ונתלפון ואנת איך דאיתוך אנתושנך לא נגמרין:
donec dextera mea à sede dixit vnuquam Angelis exatentur
מלכותך מן מלאכא ממתוא אמר דתב מן ימני ערמא
nonne pedibus tuis sub scabellum inimicos tuos ponam
ואנת בעל דבכך כובשא תחית רגליך: לא הא
in ministerium qui mittuntur administratorij spiritus sunt missi
מלכותך ונתא דמשתא דמשתא דמשתא דמשתא
vitas ad hæreditandû qui fuerit factus esse
מלכותך דמיתין למארת חיא:
caput
כפלאון ב
in eo attenti sumus ut magis de-emus hoc propter
מלכותך חביבין דיתודאית נהוא והירין כתרם
cadamus et forte quod audiamus
דמין דלא נפל:

6 Et cum iterum introducit Primogenitum in orbem terrarum, dicit, Et adorent eum omnes Angeli Dei.

7 Et ad Angelos quidem dicit, Qui facit Angelos suos, spiritus: & ministros suos, flammam ignis.

8 Ad Filium autem, Thronus tuus Deus in seculum seculi: virga æquitatis, virga regni tui.

9 Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem, propterea vixit te Deus, Deus tuus oleo exultationis præ participibus tuis.

10 Et, Tu in principio Domine tetra fundasti, & opera manuum tuarum sunt cæli.

11 Ipsi peribunt, tu autem permanebis: & omnes vestimentum veterascunt.

12 Et velut amictum mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.

13 Ad quem autem Angelorum dixit aliquando, Sede à dextris meis, Quoadusque ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum?

14 Nonne omnes sunt administratorij spiritus, in ministerium missi propter eos, qui hæreditatem capiunt salutis?

NOVUM
TESTAME
TUM
A.
IV.

6 ἔπει δὲ πάλιν εἰσαγάγει τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην λέγει, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ. 7 καὶ πρὸς τοὺς ἄγγελους λέγει, Ὁ ποιῶν τοὺς ἄγγελους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πυρρὸς φλόγα. 8 πρὸς δὲ τὸν υἱόν, Ὁ θρόνος σου ὁ θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος: ἔξουσιος ἐστὶς δεξιῶν σου. 9 ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν: διὰ τὸν ἵκετον εἰς τὴν σὺν ἡμῖν ἀγαλλιάσων ἀποδοῦναι μετὰ σοῦ. 10 καὶ, Σὺ κατὰ δόξαν, καὶ εἰς, τὴν γλῶσσαν ἐκείνην ἐκείνην γὰρ ἔλεγον σου οἱ πνεύματα ἄγγελοι. 11 αὐτὸν ὠπορευόμενος, σὺ δὲ δεξιῶν σου καὶ πάντες ἄγγελοι σου ἀποδοῦναι τὰς. 12 καὶ ὡς ἐπὶ ἀποδοῦναι ἡμῖν καὶ ἐμαρτυροῦναι σὺ δὲ ὁ αὐτὸς θεός, καὶ ἔπειτα εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. 13 πρὸς δὲ τὸν υἱόν λέγει, Ἐκείνην εἰρήνην περὶ, καὶ σὺ ἐκ δεξιῶν μου, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ἐκείνην σου ἔλεγον σου. 14 ἔτι πάντες εἰς λειτουργία πνεύματα, εἰς δεξιῶν σου ἀποδοῦναι ἡμῖν εἰς τὴν ἀποδοῦναι σου. Κεφ. β.
1 Διὰ τὸν δὲ πλεονάζοντα ἡμῶν προσέχει τοῖς ἀκουστέον, μή τις ἀποδοῦναι ἡμῖν.

& omnis fuit firmus Angelorum per manū qui dicitur est sermo enim si
 אן ניר מלתא דאתמללת ביד מלאכא אשתררת וכל
 in iustitia compensationem accepit super eum & transgressus est qui audiuit e
 דשמעיה ועבר עלייה קבל פורענא ככאותא
 vitz sunt quæ ipsa ca super contemnamus si effugiemus nos quomodo
 איכנא חנן נערוק אן נכסא על אילין דהנון אנון חיינ
 in nos audierunt qui ex eo ijs & ab enarrari Dno nro à quæ ceperūt ipsa
 הנון דשריו מן מרון למתמללו ומון אילין דמנה שמעו בן
 & per miracula per signa Deus de ijs attestetur eum confirmata sunt
 אשתדרו כד סהד עליהון אלהא כאותא ובתדרתא
 quæ datz sunt Sanctitatis Spiritus & per distributiones varias & per virtutes
 ובחילא משהלפא ובפולגא דרוחא דקודשא דאתהבו
 eius voluntatē iuxta
 איך צבינר:

crucifixionis parateces prima statio

קימא קרמיה דערוכותא דוקיפותא

de quo futurum mundum subiecit Angelis enim non
 לא הוא ניר למלאכא שעבר עלמא דעתיד דעלוהי
 vir quid est & ait Scriptura testatur sicut sed loquimur
 ממללינון אלא איך דמסהד כתבא ואמר מנו נכרא
 paulisper depressisti eum quod visitas eum hominis & filius quod memor es ei
 דעהרתיה וברה דאנשא דסערתייה אמכתייה קליל
 & auctoritatē dedisti ei in capite ei posuisti & honorē gloriam Angelis præ
 מן מלאכא תשבוחתא ואיקרא סמת ברישה ואשלטתיה
 pedibus eius sub subiecisti quid & omne manuum tuarum in opera
 בעברא דאודיך וכל מרם שעברת תחית רגלוהי
 quod non quicquid omne non ei subiecit quid quod omne aurē in hoc
 ברי דין דכל מרם שעבר לה לא שבק מרם דליא
 subiectam sit quid quod omne videmus hæc non autem nunc subiectum sit
 משעבר השא דין לא עד בייל הונון דכל מרם משעבר
 Iesus qui est ipse videmus Angelis præ paulisper quæ depressit autem eum ei
 לה הו דין דמך קליל מן מלאכא הונון דהויו ישוע
 ipse in capite eius positus est & honor & gloria mortis suæ passionē propter
 מטל השא דמותה ותשבוחתא ואיקרא סים ברישה הו
 mortem gustavit homine omni pro per gratiam suam Deo excepto enim
 ניר סטר מן אלהא בטיבותה הלה כל נש טעם מותא

2 Si enim qui per Angelos
 dicitur est sermo, factus est
 firmus, & si omnis præuati-
 catio & inobedientia accepit
 iustā mercedis retributionē:

3 Quomodo nos effugiemus
 si tantam neglexerimus salu-
 tem? quæ cum initium ac-
 cepisset enarrandi per Do-
 minum, ab eis qui audierunt,
 in nos confirmata est,

4 Contestante Deo signis, &
 portētis, & variis virtutibus,
 & Spiritus sancti distributio-
 nibus secundum suam vo-
 luntatem.

5 Non enim Angelis subie-
 cit Deus orbem terræ futu-
 rum, de quo loquimur.

6 Testatus est aurē in quo-
 dam loco quis, dicens, Quid
 est homo quod memor es ei-
 us: aut Filius hominis quo-
 niam visitas eum?

7 Minuisti eum paulomi-
 nus ab Angelis, gloria & ho-
 nore coronasti eum, & con-
 stituiti eum super opera ma-
 nuum tuarum.

8 Omnia subiecisti sub pe-
 dibus eius. In eo enim quod
 omnia ei subiecit, nihil dimi-
 sit non subiectum ei. Nunc
 necdum videmus omnia sub-
 iecta ei.

9 Eum autem qui modico
 quàm Angeli, minoratus est,
 videmus Iesum propter pas-
 sionem mortis, gloria & ho-
 nore coronatum, ut gratia
 Dei, pro omnibus gustaret
 mortem.

2 הו דין דמך קליל מן מלאכא הונון דהויו ישוע
 ipse in capite eius positus est & honor & gloria mortis suæ passionē propter
 mortem gustavit homine omni pro per gratiam suam Deo excepto enim
 ניר סטר מן אלהא בטיבותה הלה כל נש טעם מותא
 3 Quomodo nos effugiemus si tantam neglexerimus salutem? quæ cum initium accepisset enarrandi per Dominum, ab eis qui audierunt, in nos confirmata est,
 4 Contestante Deo signis, & portētis, & variis virtutibus, & Spiritus sancti distributionibus secundum suam voluntatem.
 5 Non enim Angelis subiecit Deus orbem terræ futurum, de quo loquimur.
 6 Testatus est aurē in quodam loco quis, dicens, Quid est homo quod memor es eius: aut Filius hominis quoniam visitas eum?
 7 Minuisti eum paulominus ab Angelis, gloria & honore coronasti eum, & constituiti eum super opera manuum tuarum.
 8 Omnia subiecisti sub pedibus eius. In eo enim quod omnia ei subiecit, nihil dimisit non subiectum ei. Nunc necdum videmus omnia subiecta ei.
 9 Eum autem qui modico quàm Angeli, minoratus est, videmus Iesum propter passionem mortis, gloria & honore coronatum, ut gratia Dei, pro omnibus gustaret mortem.

10 Decebat enim eum propter quem omnia, & per quos omnia, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum, per passionem consummare.

11 Qui enim sanctificat & qui sanctificatur, ex vno omnino. Propter quam causam non confunditur fratres eos vocare, dicens,

12 Nuntiabo nomen tuum fratribus meis: in medio Ecclesie laudabo te.

13 Et iterum, Ego ero fidens in eum. Et iterum Ecce ego & pueri mei, quos dedit mihi Deus.

14 Quia ergo pueri communicauerunt carni & sanguini, & ipse similiter participauit eisdem, ut per mortem destrueret eum, qui habebat mortis imperium, id est, diabolum:

15 Et liberaret eos, qui timore mortis per totam vitam obnoxii erant seruituti.

16 Nusquam enim Angelos apprehendit, sed semen Abraham apprehendit.

17 Vnde debuit per omnia fratribus similari, ut misericors fieret, & fidelis Pontifex ad Deum, vt repropitiaret delicta populi.

18 In eo enim in quo passus est ipse & tentatus, potens est & eis qui tentantur auxiliari.

CAP. III.

10 ἐπεὶ περὶ ἑαυτοῦ, δι' ὃν τὰ πάντα, καὶ δι' ὃν τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντων, ἑαυτὸν ἑαυτοῦ, διὰ τὸ παθῆναι, ἵνα ἐπιγαζῶνται ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ λαόν. 11 ὁ, τὸν ἑαυτοῦ ἀναζῶν καὶ δι' ἀναζῶν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα ἡμῶν ἐπιγαζῶνται ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ λαόν. 12 λέγων, Ἀπαγγέλω τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἀδελφοί μου, ἵνα μὴ κληθῆσθε ὑμεῖς οὐκ. 13 καὶ πάλιν, Ἐγὼ ἔσταμαι περὶ σωτῆρος ἐπὶ αὐτοῦ, καὶ παλαί, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα ἡμῶν ἐπιγαζῶνται ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ λαόν. 14 ἐπὶ οὐκ ἔστιν ἡμῶν κακοῦ καὶ ὀφειλῆς καὶ ἀμαρτίας, καὶ αὐτοῦ ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα ἡμῶν ἐπιγαζῶνται ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ λαόν. 15 ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα ἡμῶν ἐπιγαζῶνται ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ λαόν. 16 ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα ἡμῶν ἐπιγαζῶνται ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ λαόν. 17 ὁ θεὸς ὡφείλει καὶ τὸν αἰῶνα ἡμῶν ἐπιγαζῶνται ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ λαόν. 18 ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα ἡμῶν ἐπιγαζῶνται ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ λαόν.

& filios propter eum & omnia per manu cui' oia eum enim erat docens
וְאֵלֶּיךָ הָיָה כָּל־הַיְשׁוּעָה וְכָל־הַיְשׁוּעָה
per passiones salutis eorum vt principem in gloriam suam intro duxerat
מִיָּדָא אֵלֶּיךָ הָיָה כָּל־הַיְשׁוּעָה וְכָל־הַיְשׁוּעָה
vno ab qui sanctificatur & illi qui sanctificat enim ipse
פְּרִי־עֲוֹנוֹתֵינוּ
וְנִבְרָיו הוּא הַיְשׁוּעָה וְהַיְשׁוּעָה
fratres suos eos vt vocet erubescit non hoc propter omnes
אֲנִי כְּלָדֵינוּ מִטַּל הַנֶּחֱלָה לֹא כְּהַרְתָּ דְנִקְרָא אֲנִי אַחֵוּהִי
laudabo te Ecclesie & in medio fratrib' meis nomē tuū annuntiabo eis
כְּדֵאֲמַר אֲכַבֵּר שִׁמְךָ לְאֲחֵי וּבְנֵי דְעֲדַתְא אֲשַׁבְּחֵךְ
& filij ego ecce & rursum in eo fidens ero quia ego & fratres
וְתוֹב דְאֵנָּה אֲהוּא תְכִיל עֲלוֹהֵי וְתוֹב הָא אֲנָּה וּבְנֵי
Deus mihi quos dedit
דִּבְרַת לִי אֱלֹהֵי

Dei Genitricis
דילדת אלהא

in ipsa ipse etiam & sanguinis carnis participes fuerunt filij enim quoniam
מִטַּל נִיר דְבְנֵי אֲשַׁתּוּפִי בְכֹרָא וּדְמָא אָף הוּא בַּח
eum aboleret vt per mortem suā in ipsis in eis participes fact' est in similitudine
בְּמִתּוּתָא אֲשַׁתּוּפָה בְּהִין בְּהִין דְּבְמִתּוּתָהּ נְבַטְלָה לְמַן
eos & solueret Satanās qui est mortis imperium qui tentat
וְהַיְשׁוּעָה שׁוּלְמָנָה דְּמִתּוּתָא דְּאִיתּוּהִי כְּטַנְא: וְנִשְׂרָא לְהַנּוּן
erant mancipati vitas suas per totas mortis qui in timore ipsius
אֵילִין דְּבַרְחֵלְהָא דְּמִתּוּתָא בְּכַלְהוּן חֵיִהוּן מִשְׁעַבְדִּין הוּוּ
semine ex sed assumpsit Angelis ex enim non
לְעַבְדוּתָא: 16 לֹא נִיר מִן מַלְאָכָא נִסְכָּ אֲלֵא מִן זֶרְעָה
similis fieret re vt in omni fuit iustum hoc propter assumpsit Abrahā
דְּבִכְרֵהּ נִסְכָּ: 17 כְּטַל הֵנָּה זֶרְעָה הוּא רַבְכָּל מִרְסָה נְתַרְמָא
in ijs quib' Dei fidelis Sacerdos & summus misericors vt fieret similitudo
לְאִתּוּהוּ דְּנִוְהָא כְּרַחֲמָנָה וּרְבִּיכּוּרָה מְהִימָנָה בְּרַאֲלֵהָא
passus est qu' ipse enim in eo populi peccata ipsius super expiuit & eius
וְהוּא כְּחִסְיָה עַל חַטּוֹתֵיהּ דְּעַמָּא: 18 בְּהִי נִיר דְּהוּא שֵׁ
qui tentantur ijs vt opem ferat potest & tentatus
וְהוּא מְשַׁבַּח דְּנַעֲרָה לְאֵילִין דְּמִתְנַסִּין

קפלאון ג
caput

NOVUM
TESTAME
TUM
A
IV. et al.

